

[Finansministeren.]

gettet for halvandet Aar siden, var af en saadan Art, at vi i Danmark ikke paa langt nær naar op til den Skattebyrde, de har i England. Det er en Kendsgerning. Disse Skattepaalæg er af en saadan Art, at de langt overstiger det, der er Tale om her, for at faa Budgettet til at balancere, saa paa det Omraade tror jeg, at vi udmærket kan taale Sammenligning med England. Hvis det ærede Medlem virkelig har den Tro, at manovre i England har lave Skatter, og at man har faaet Budgettet til at balancere uden Skatteforhøjelse, er det en betydelig Fejltagelse, som det ærede Medlem hurtigst muligt burde se at faa rettet. Ellers er jeg bange for, at han udbreder den i de Taler, han skal holde ude omkring i Landet. Det vilde være falsk Lære. Jeg vil bede det ærede Medlem studere de Skatteforhøjelser, der fandt Sted den Gang; saa vil det ærede Medlem sikkert falde bagover i Forbavselse over at høre, hvor høje Skatterne i England var for at afbalancere Budgettet. Det ærede Medlem kan da sige til England: I suger Penge ind i Statskassen og ødelægger Landets Økonomi. Og saa kan det ærede Medlem bagefter komme og holde England op som et Mønster for Danmark.

Hauch: Jeg er naturligvis meget taknemmelig, fordi den højtærede Finansminister foreholder mig, at jeg skal sætte mig ind i den økonomiske Udvikling i England. Det bestræber jeg mig ogsaa for. Men jeg ser ikke, at den højtærede Finansminister med sine Udtalelser her har givet noget som helst Bevis for, at de Synspunkter, jeg har fremført, skulde være forkerte.

I Tilknytning til hele dette Spørgsmaal vil jeg i øvrigt gerne minde den højtærede Finansminister om, at England har været med i Krigen, og at Følgerne deraf naturligvis ikke har kunnet undgaa at berøre Englands økonomiske Forhold uhyre stærkt. Vi har ikke været med i Krigen, og dog er der i de senere Aar ført en Politik her i Landet, som har medvirket til, at det er blevet vanskeligere og vanskeligere for Erhvervs livet at skaffe de fornødne Penge.

Finansministeren (Bramsnæs): Her drejer det sig om, at det ærede Medlem vil holde Englands Politik op som et Eksempel for Danmark til Efterfølgelse med Hensyn til Afbalanceringen af dets Budget, og at det ærede Medlem fortalte, første Gang han havde Ordet, at i England var

det ikke saadan som i Danmark, hvor man sugede Pengene ind i Statskassen og derefter gav dem ud igen. Deroverfor har jeg fremhævet som en Kendsgerning, at Englands Skattepolitik har været strammere end den, vi har ført her i Danmark. Derefter staar det ærede Medlem op og siger, at jeg har givet ham Ret i det, han sagde. Det er en underlig Maade at debattere paa, og den tror jeg ikke, det ærede Medlem kommer saa forfærdelig langt med. Det ærede Medlem skulde hellere, naar det viser sig, at han har været for langt ude paa et Omraade, indrømme det og saa se at komme i Land igen; det vilde være klogere end at blive staaende derude, hvor der er ganske bundløst, som der er, hvor det ærede Medlem staar i Øjeblikket.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at England har været med i Krigen og derfor har haft økonomiske Vanskeligheder, som vi ikke har haft. Ja, det kunde vi i og for sig godt diskutere en Del, hvis der var Tid til det. Det var ikke en socialdemokratisk Regering, som førte Danmark ud i det Uføre, der kom efter Krigen, det var en Venstreregering. Aarene 1920—1924 er de sørgeligste økonomiske Aar i Danmarks Historie, jeg kender, og da var Ledelsen hos en Venstreregering. Skønt vi ikke havde været med i nogen Krig, blev vi ført ud i en fortvivlet økonomisk Politik, som satte Danmarks Økonomi ned i saadanne Dybder, at det hidtil har været umuligt at rejse den igen og vi endnu lider derunder. Det var en Venstreregering, der udførte denne Bedrift i Aarene 1920—1924.

Hauch: Jeg er fuldstændig vidende om, hvordan Forholdene ligger i England, og jeg er ogsaa fuldt vel vidende om, at man dér har ført en Konsolideringspolitik med en meget haard Haand paa det Tidspunkt, da det var nødvendigt at bringe Orden i Tingene. Men hvorfor gjorde man det i England? For at komme ind under bedre Forhold, for at naa ind i bedre økonomiske Tilstande for Erhvervs livet. Det er jo det, der er sket. Men her i Landet synes den høje Regering ikke at kende andet Middel end Anvendelse af Skatteskruen for derefter at benytte, hvad der kan komme ind, til Uddeling i Stedet for at skabe en virkelig Lettelse for Erhvervs livet ved Nedsættelse af Udgifterne.

Socialministeren (Steinke): Hvis den ærede sidste Taler (Hauch) har Tid til at vente, til jeg kommer over i Socialministeriet